

ADONIS

Szemeid nem láttak engem

Szemeid nem láttak engem
ártatlannak mint a sperma élő cseppje.
Nem láttak engem megérkezni
az ígéretek körmenetében,
lombot és villámokat vonszolva,
bárhová is lépjek.

Holnap, holnap
lángra kapva tavasszal,
tudnod kell majd, hogy én vagyok ő,
ki a magot táplálja.
Holnap, holnap
szemeid hinni fognak bennem.

Orpheusz

Szerelmes vagyok, ki elszántan bukdácsol a pokol sötétje felé,
akár egy kő, kivéve, hogy belőlem árad a fény.

Papnőkkal van randevúm
a régi isten ágyában.
Szavaim: szél, mi felkavarja az életet.
Dalaim: szikrák zuhataga.

Egy isten nyelve vagyok, aki még nem jött el,
a por mágusáé.

* Alí Ahmad Sa'íd (1930), ismertebb nevén Adonis, szír költő, esszéista, az egyik legjelentősebbnek tartott kortárs arab szerző. Gyermekkorát az ország északi részén lévő szülőfalujában töltötte, majd Damaszkuszba került, ahol 1954-ben filozófus diplomát szerzett. 1956-ban, fél éves politikai okokból történt bebörtönzése után Libanonba költözött, ahol a következő évben társalapítója lett a nagy hatású, experimentális költészetet közlő *Majallat Shi'r* folyóiratnak, amit a lap 1964-es megszűnéséig szerkesztett. A '80-as évektől ideje jelentős részét Párizsban tölti. Az itt közölt versek forrása – Adonis: *Mihyar of Damascus: His Songs* (translated by Adnan Haydar and Michael Beard), BOA Editions Ltd., Rochester, NY, 2008.

Sziszüphosznak

Esküszöm, írtam a vízre.
Esküszöm, segítettem Sziszüphosznak
azt a hülye követ cipelni.

Esküszöm, maradtam Sziszüphossal
fogadni a lázat és a lángot,
felkutatni a vak zsákmányt,
egyetlen utolsó tollért,
mely a fűre írja, az őszre,
a por költeményét.

Esküszöm, Sziszüphossal éltem.

Egy földön, honnan nincs visszatérés

Még ha visszatérsz is, Odüsszeusz,
még ha a távolságok körbekerítettek is,
még ha vezetőd épp a te tragikus
arcod előtt lobban lángra,
vagy a te benső rémületedben

az még mindig a vándorlás nagy története lesz,
a tiéd, ki egy váratlan földön jár,
egy földön, honnan nincs visszatérés

még ha visszatérsz is, Odüsszeusz

Kutattam Odüsszeuszt

Én jártam a kén barlangjaiban,
öleltem a szikrákat.
A tömjén felhőiben, árnyak karmai közt
felfedtem titkukat váratlanul.

Kutattam Odüsszeuszt,
remélve, hogy létraként kinyújtja
napjait felém, másszak,
hogyan talán elmondja nekem,
elmondja, amit a hullámok nem tudnak.

KRUSOVSKY DÉNES fordításai

